

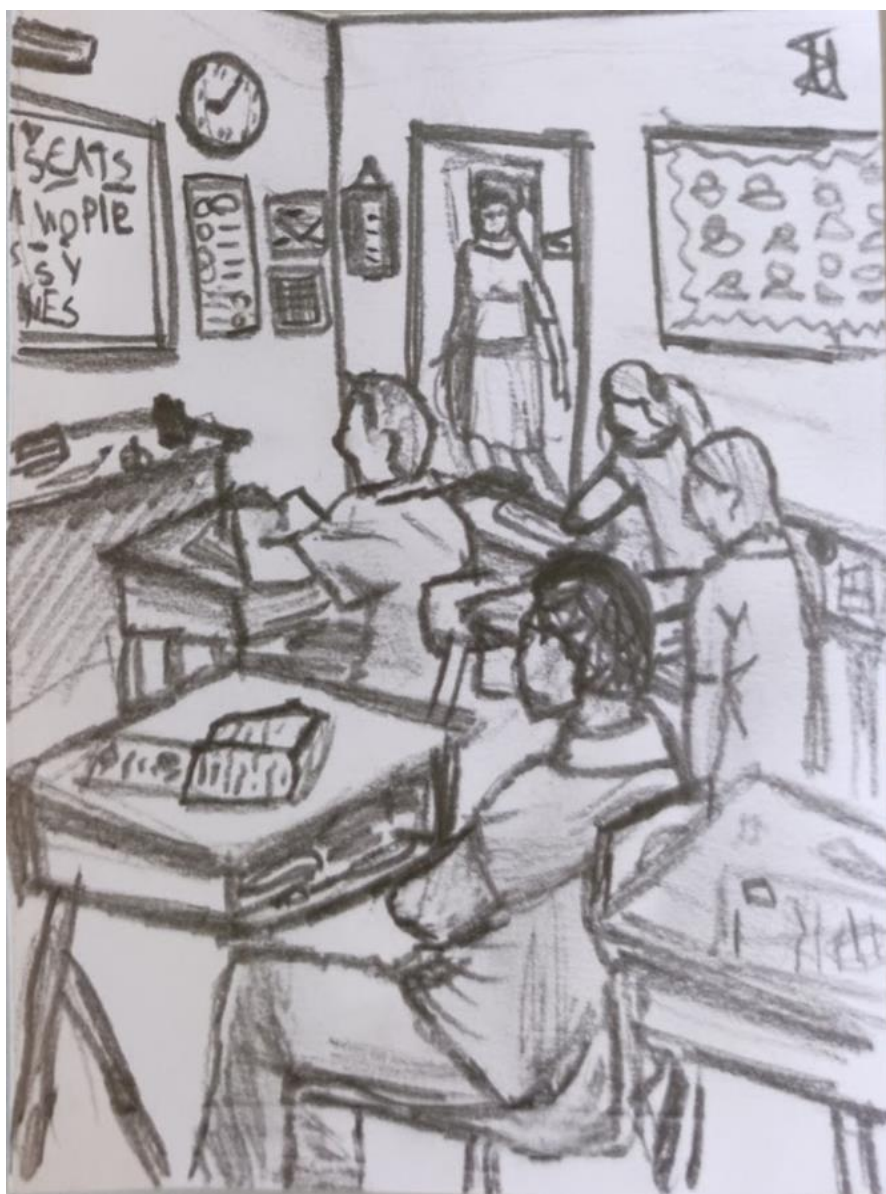
Η μαθητική εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

Σχολικό έτος
2023 -2024

23^ο φύλλο
Φεβρουάριος 2024

Το σχολείο και εμείς...

Τι μας αρέσει και τι όχι στο
σχολείο, τι θέλουμε να αλλάξει;
σελ. 8-10

Επικαιρότητα, προβληματισμοί
σελ. 2-3

Πώς είναι η καθημερινότητα
ενός ατόμου με μειωμένη
όραση;
σελ. 4-5

Η αργκό των εφήβων σήμερα
σελ. 6

Δικαιολογίες για τους
χαμηλούς βαθμούς
σελ. 7

Τεστ προσωπικότητας και
γνώσεων
σελ. 11-12

Βιβλιοπροτάσεις, ταινίες,
σειρές, ανέκδοτα
σελ. 13-15

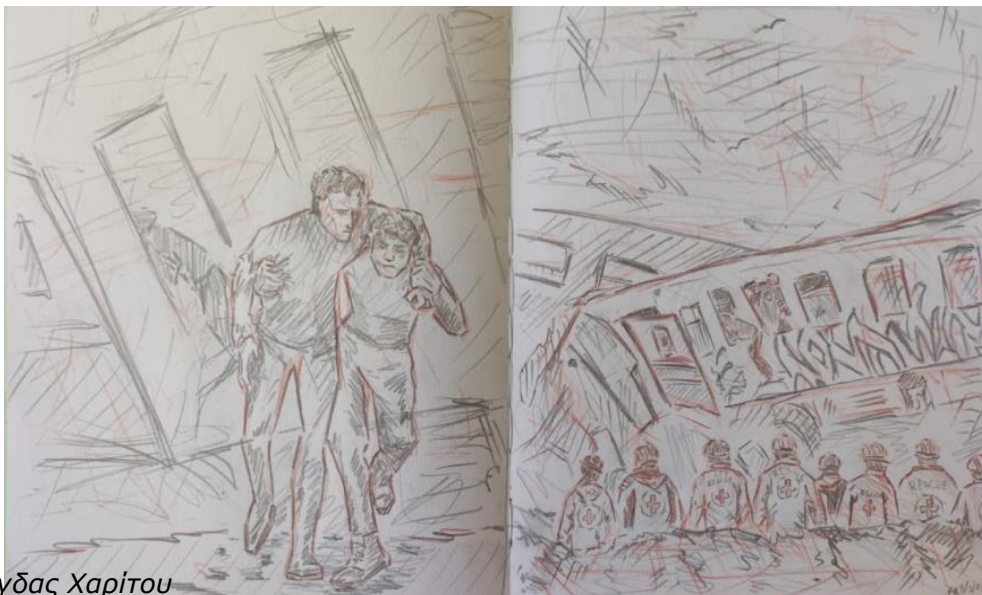

Θλιβερές επέτειοι...

Ενώ ακόμα συνεχίζεται ο πόλεμος στην Ουκρανία, ένας νέος πόλεμος ξέσπασε κοντά μας. Το δεκαπενταμελές μαθητικό συμβούλιο του σχολείου μας πήρε την πρωτοβουλία να διοργανώσει μία δράση αντιπολεμική εκφράζοντας την αντίθεσή μας σε όσα δραματικά γεγονότα συμβαίνουν στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη. Ως μαθητική κοινότητα του 7ου Γυμνασίου αισθανθήκαμε την ανάγκη να εκφράσουμε τη λύπη και τη στεναχώρια μας για τις απώλειες αθώων συνανθρώπων μας, αθώων παιδιών που γίνονται θύματα του πολέμου. Ο πόλεμος φέρνει πόλεμο και η βία προκαλεί βία, γιατί "αν το δίκιο σου το ζητάς με το αίμα, η αμάχη δεν θα λείψει από τον κόσμο", όπως έγραψε ο Ευριπίδης. Αν η φωνή μας ακουγόταν, θα έλεγε δυνατά στους ισχυρούς της νης "Ειρήνη, θέλουμε ειρήνη".

**Τραγωδία στα Τέμπη, ένας χρόνος μετά...
57 ψυχές ζητούν δικαίωση**

Σκίτσο της Μάγδας Χαρίτου

Η σκοτεινή πλευρά του αθλητισμού

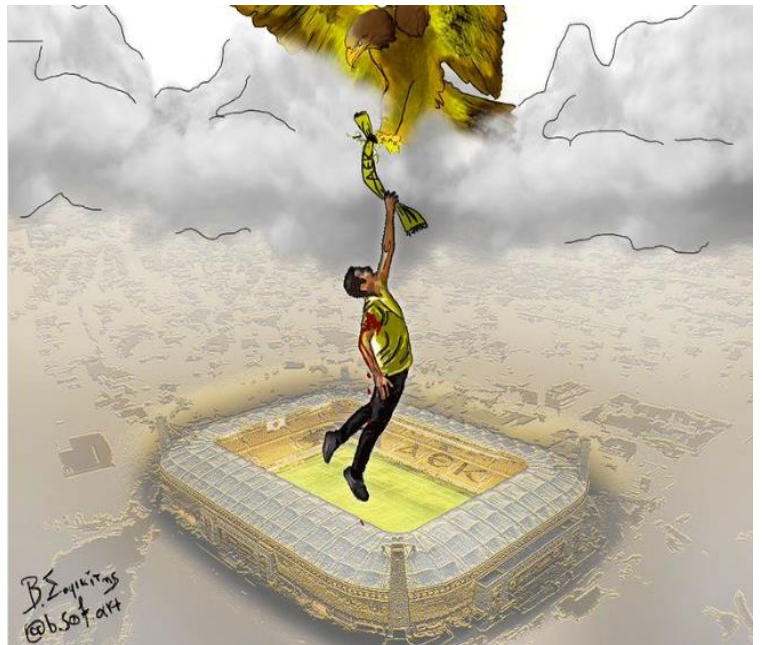

Τον τελευταίο καιρό οι αιματηρές εικόνες στα γήπεδα έχουν αυξηθεί δραματικά, κάτι που μου έδωσε την αφορμή να γράψω αυτό το άρθρο.

Δυο ειδεχθείς δολοφονίες νεαρών φιλάθλων, του 19/χρονου Άλκη Καμανού το 2022 και του 29/χρονου

Μιχάλη Κατσουρή το 2023, πέρα από τη θλίψη για τον θάνατο δυο νέων ανθρώπων, προκαλούν προβληματισμό για τον φανατισμό που οπλίζει το χέρι των δολοφόνων.

Μερικές φορές η υπερβολική αγάπη στον αθλητισμό μετατρέπεται σιγά-σιγά σε εθισμό και φανατισμό, έχοντας ως αποτέλεσμα την άκρως επικίνδυνη συμπεριφορά των φιλάθλων, που μετατρέπονται σε οπαδούς. Οι οπαδοί σταματάνε να αντιμετωπίζουν το άθλημα με χαρά και όρεξη για ψυχαγωγία. Βλέπουν τους φιλάθλους των άλλων ομάδων ως εχθρούς, χάνουν τον έλεγχο του εαυτού τους και αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη βίαιη συμπεριφορά απέναντι τους, συμπεριφορά που οδηγεί σε τραυματισμούς ή ακόμα και σε δολοφονίες. Τις περισσότερες φορές οι δράστες είναι μέλη φασιστικών οργανώσεων που χωρίς κανέναν ενδιασμό αφαιρούν ανθρώπινες ζωές, επειδή είναι φίλαθλοι άλλης ομάδας.

Αυτά τα γεγονότα μόνο αρνητικές επιπτώσεις έχουν στην αθλητική κοινωνία. Οι αγώνες αντί να είναι αφορμή για διασκέδαση γίνονται εφιάλτης και τα γήπεδα αντί να είναι χώρος υγιούς ανταγωνισμού, γίνονται χώροι οπαδικής βίας.

Φίλαθλοι σταματούν να παρακολουθούν ζωντανά τους αγώνες ή ακόμα και εάν πηγαίνουν, σίγουρα δεν θα το κάνουν με την ίδια άνεση λόγω της επιρροής που έχουν αυτά τα γεγονότα στην ψυχολογία τους, δημιουργώντας τους φόβο και ανασφάλεια.

Είναι κρίμα να καταστρέφεται κάτι τόσο όμορφο, όσο το πνεύμα του αθλητισμού και είναι καθήκον μας ως κοινωνία να αντιμετωπίσουμε αυτό το ζήτημα όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Μαργαρίτα Βασιλάκη, Β4

ΟΧΙ ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

3 Δεκεμβρίου: Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

Πώς είναι η καθημερινότητα ενός ατόμου με μειωμένη όραση;

Αποφασίσαμε να ασχοληθούμε στο άρθρο μας με μια μορφή αναπηρίας που επηρεάζει την καθημερινότητα πολλών συνανθρώπων μας, την έλλειψη όρασης ή τη μειωμένη όραση. Η τυφλότητα είναι μια από τις πιο συχνές αναπηρίες που μπορεί να παρατηρηθεί στους ανθρώπους γύρω μας, καθώς μπορεί να προκύψει κατά τη γέννηση του, αλλά και μέσα στην πορεία της ζωής του. Πριν από λίγο καιρό πήραμε συνέντευξη από τον Ραφαήλ Χατζηνικόλα, που έχει σχεδόν ολική απώλεια όρασης και από αυτήν αντλήσαμε αρκετές πληροφορίες για την καθημερινότητά τους, τα προβλήματα και τις δυσκολίες που καλούνται να αντιμετωπίσουν τα άτομα με ολική ή μερική απώλεια όρασης.

Ο Ραφαήλ είναι σήμερα 30 χρονών, έχει σπουδάσει Ψυχολογία και εργάζεται ως ψυχολόγος σε σχολεία του νομού μας. Όπως μας είπε, από μικρή ηλικία αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα όρασης, καθώς γεννήθηκε με συγγενές γλαύκωμα και όραση μόλις 5%. Στη συγκεκριμένη πάθηση είναι απαραίτητη η φαρμακευτική αγωγή και χειρουργεία για την επιβράδυσή της, όμως η πλήρης εξάλειψή της είναι προς το παρόν αδύνατη. Σήμερα η όρασή του είναι μόνο 2%.

Ως παιδί η αλληλεπίδρασή του με τα άλλα παιδιά και η ένταξή του σε κάποια παρέα ήταν δύσκολη. Λόγω της αναπηρίας του ένιωθε μειονεκτικά που δεν μπορούσε να κάνει ό,τι και οι άλλοι και τα αθώα πειράγματα των συμμαθητών του τον έκαναν να νιώθει ακόμα χειρότερα για τον εαυτό του. Παρόλα αυτά αυτό δεν τον σταματούσε από το να προσπαθεί να ενταχθεί στο περιβάλλον των συνομηλίκων του. Ακόμα και στην ομάδα μπάσκετ γράφτηκε για να είναι με την παρέα του. Καλλιέργησε τον λόγο και την έκφρασή του ως αντιστάθμισμα της αναπηρίας του. Στην εφηβεία, μας είπε, ότι κατάφερε να έχει μια σταθερή παρέα φίλων που τον στήριζαν.

Στο σχολείο ήταν όλα δύσκολα και αναγκάστηκε να μεταβεί στην Αθήνα για να φοιτήσει στη σχολή τυφλών στην Καλλιθέα. Στις πανεπιστημιακές του σπουδές η πρόοδος της τεχνολογίας τον βοήθησε να διαβάσει και να ακούει τις παραδόσεις.

Στην καθημερινότητά του αντιμετωπίζει, επίσης, ορισμένες πρακτικές δυσκολίες, όπως η επιλογή των ρούχων, το μαγείρεμα, και οι διαπροσωπικές σχέσεις. Στον τομέα της ένδυσης, ανέφερε ότι γνωρίζει τα ρούχα του, δεν διαθέτει μεγάλη ποικιλία χρωμάτων και ότι η λίγη όραση που έχει τον βοηθάει να συνδυάζει τα ρούχα του. Συνήθως, βέβαια, τα άτομα με ολική τύφλωση τα βοηθούν τα κοντινά τους πρόσωπα περιγράφοντας τα ρούχα τους.

Πώς είναι η καθημερινότητα ενός ατόμου με μειωμένη όραση;

Εκεί που χρειάζεται παραπάνω προσοχή είναι όταν μαγειρεύουν. Είναι πολύ δύσκολο γι' αυτούς, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις τα καταφέρνουν μια χαρά με τη βοήθεια της τεχνολογίας. Στις διαπροσωπικές σχέσεις, επίσης, υπάρχουν εμπόδια για τα τυφλά άτομα, συνήθως επειδή οι άλλοι τους περιθωριοποιούν, γι' αυτό και νιώθουν άνετα να βρίσκονται μεταξύ τους, νιώθουν ότι καταλαβαίνει ο ένας τον άλλον έχοντας τις ίδιες ανάγκες.

Στον εργασιακό χώρο ποικίλει ο τρόπος αντιμετώπισής τους, μπορεί να τους λυπούνται ή να μην τους δίνουν σημασία.

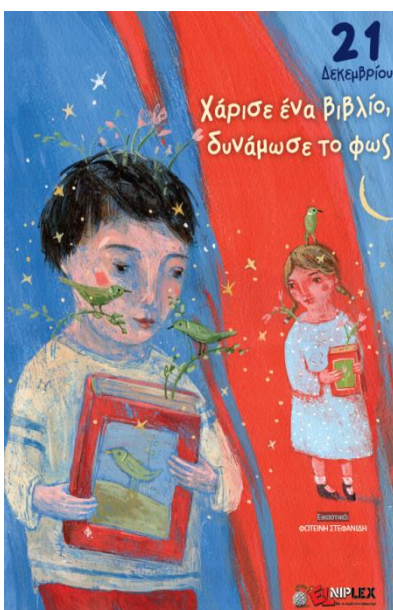
Εκείνος λόγω της δουλειάς του, ως σχολικός ψυχολόγος, αναφέρει ότι δεν έχει νιώσει ιδιαίτερα υποτιμητικά. Όσο αναφορά τη σχέση του με τους μαθητές, διαπιστώνει εντυπωσιακή ωριμότητα στο πώς αντιμετωπίζουν την αναπηρία του. Σε όλες τις παρεμβάσεις μέσα στην τάξη υπάρχει ένας ιδιότυπος σεβασμός. Όμως μια συνήθη κατάσταση που αντιμετωπίζει είναι η άγνοια των συναδέλφων του πώς να συνεργαστούν μαζί του.

Συμπλήρωσε πως για ένα άτομο με αναπηρία η εύρεση εργασίας, όπως και η διατήρησή της, είναι αρκετά δύσκολη, διότι έχουν να υπερβούν πολλά εμπόδια, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Η αναπηρία του επηρέασε την επιλογή του επαγγέλματος που έκανε και το να σπουδάσει Ψυχολογία ήταν η πρώτη του επιλογή.

Μας είπε πολλά ακόμα και μας προβλημάτισε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην καθημερινότητά τους. Βέβαια, όπως επισήμανε ο Ραφαήλ, δεν είναι η αναπηρία αυτή καθαυτή το πρόβλημα, αλλά ο τρόπος αντιμετώπισής της από το περιβάλλον, οι υποδομές που συχνά δεν υπάρχουν για να βοηθήσουν τα άτομα με αναπηρία να είναι ενταγμένα στο κοινωνικό σύνολο.

Πέρσα Γρηγοράκη, Γ3, Ηλιάντα Τζορμπατζάκη, Ιωάννα Φραγκάκη, Γ5

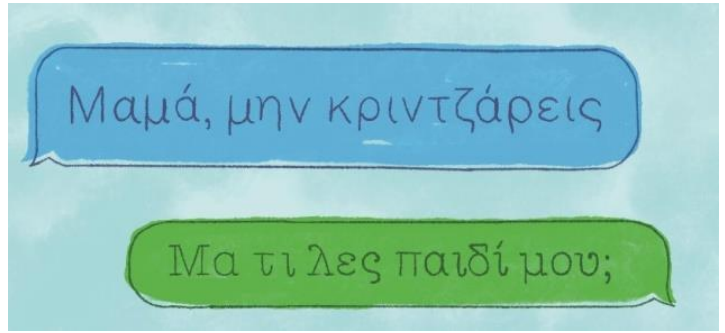
«Χάρισε ένα βιβλίο, δυνάμωσε το φως!»

Οι μαθητές/τριες του σχολείου μας αγκάλιασαν την πρωτοβουλία του ELNIPLEX και πολυάριθμης ομάδας βιβλιοπωλείων από όλη την Ελλάδα να καθιερωθεί η 21^η Δεκεμβρίου, η μέρα του χειμερινού ηλιοστασίου για το βόρειο ημισφαίριο, η μεγαλύτερη νύχτα του χρόνου, ως **ΗΜΕΡΑ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ** με τους αγαπημένους μας, τους φίλους μας, τους μαθητές μας, τα παιδιά μας. Έτσι, συγκεντρώσαμε παιδικά βιβλία, τα οποία χάρισαμε στη βιβλιοθήκη της παιδιατρικής κλινικής του Βενιζέλειου νοσοκομείου.

Η αφίσα της δράσης σχεδιάστηκε από την εικαστικό και εικονογράφο Φωτεινή Στεφανίδη.

Η ΑΡΓΚΟ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Μπαίνοντας στο προαύλιο του σχολείου, οι καθηγητές ακούνε από τους μαθητές πολλές λέξεις που τους είναι άγνωστες. Λέξεις που προέρχονται κυρίως από την αγγλική γλώσσα και χρησιμοποιούνται από τους νέους αυτούσιες ή παραλλαγμένες μαζί με ελληνικές φτιάχνοντας ένα καινούριο λεξιλόγιο, ακαταλαβίστικο για τους μεγαλύτερους. Φτιάξαμε, λοιπόν, ένα μίνι λεξικό με τις πιο συνηθισμένες λέξεις/φράσεις που χρησιμοποιούμε καθημερινά:

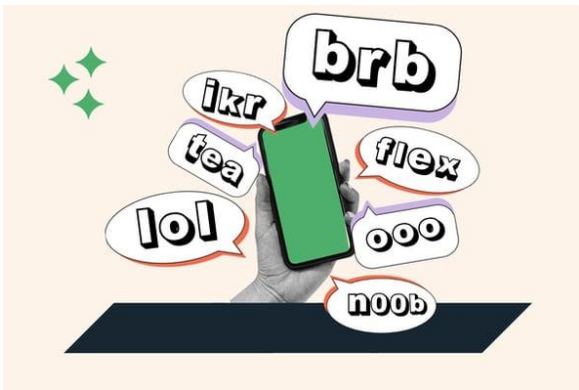

Άικον (icon): Το πρόσωπο / είδωλο. Η φράση "είναι άικον" χρησιμοποιείται για να εκφράσει θαυμασμό για κάποιον/α.

Ίμο (emo): Το άτομο που ντύνεται στα μαύρα, έχει περίεργα χτενίσματα και μακιγιάζ και είναι μοναχικός. Η φράση "έγινε ίμο" σημαίνει είναι στενοχωρημένος/η.

Κάγκουρας: Ο νεαρός που φέρεται αλήτικα λόγω παρέας και συνήθως είναι βίαιος.

Κριντζ(cringe): Ένα συναίσθημα μεταξύ ανατριχίλας και αηδίας.

Λέτζιτ: Από την λέξη legit= ξεκάθαρα. Όταν κάποιος είναι γνήσιος/έντιμος/ αυθεντικός.

Μπιφ(beef): Όρος από το hip hop. Μονομαχώ με κάποιον λεκτικά, συνήθως με προσβολές.

Μπρο(bro): Συντομογραφία του brother(αδερφός στα αγγλικά) Σημαίνει φίλος/ κολλητός.

Μπροκολόκο: Από το bro(brother στα αγγλικά) και το loco (τρελός στα ισπανικά). Όταν κάποιος κάνει

τρελά πράγματα.

Ρισπέκτ (respect): Όταν δείχνεις σεβασμό σε κάποιον. Χρησιμοποιείται μερικές φορές με ειρωνεία.

Σέιφ: Από την λέξη safe= ασφαλής. Φράση "είναι σέιφ" όταν κάτι είναι ασφαλές.

Σλατίνες: Οι θαυμάστριες του τράπερ Thug Slime. Συνήθως είναι το θηλυκό του κάγκουρα.

Τζετ(jet): τέλεια.

Τσιλ(chill): χαλαρά /ήρεμα. Φράση: τσίλαρε, μπρο.

Φλεξάρω: Από το flex. Κάνω επίδειξη είτε ενός υλικού αγαθού που έχω είτε μιας ικανότητάς μου.

Χρύσα Δρετάκη, Β2

Μαθητές-διαγωνίσματα, σημειώσατε 2

Η περίοδος των διαγωνισμάτων έφτασε (κλαψ). Αντικειμενικά είναι μια ζόρικη περίοδος για όλους μας. Επαναληπτικά διαγωνίσματα, τεστ, προειδοποιημένα, απροειδοποίητα... Και έπειτα οι βαθμοί. Αν γράψαμε καλά, έχει καλώς, αλλιώς επιστρατεύουμε κάθε είδους δικαιολογία για να δικαιολογηθούμε. Ακολουθούν οι πιο συνηθισμένες... για να παίρνετε ιδέες.

- ❖ Μας έβαλαν θέματα που μας είχαν πει ότι δεν θα βάλουν.
- ❖ Έβαλαν όλα τα αντισός.
- ❖ Είχα άγχος και δεν μπορούσα να γράψω όπως ήθελα.
- ❖ Όλοι έγραψαν χάλια.
- ❖ Ήταν πολύ δύσκολα.
- ❖ Ήταν πάρα πολλά τα θέματα και δεν τα πρόλαβα όλα.
- ❖ Ούτε ο/η απουσιολόγος δεν έγραψε καλά.
- ❖ Το 17 ήταν ο μεγαλύτερος βαθμός.

Εννοείται ότι πάντα φταίνε οι καθηγητές, τα θέματα, ο περιορισμένος χρόνος και ποτέ εμείς.

Ελεάννα Κελαράκη, Ρέμο Λιάπης, Γ1

Το Γυμνάσιο για ένα πρωτάκι

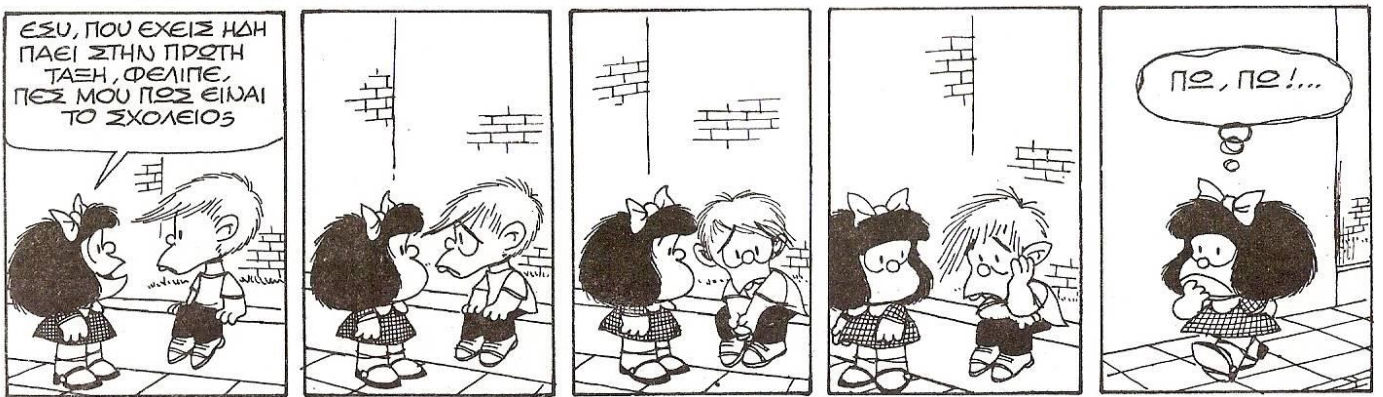

Αγαπάμε τη γνώση, αλλά... γιατί δεν μας αρέσει το σχολείο;

Το σχολείο είναι ένας χώρος που μας προσφέρει γνώσεις και άλλες δεξιότητες που θα μας είναι χρήσιμες, ώστε να γίνουμε ώριμοι, υπεύθυνοι και δημιουργικοί πολίτες. Στο σχολείο μαθαίνουμε να εργαζόμαστε και να συνεργαζόμαστε, να αναπτύσσουμε σχέσεις με τους συμμαθητές μας, κάνουμε φίλους και ανακαλύπτουμε τις κλίσεις και τις ικανότητες μας. Είναι ένας χώρος δημιουργικών συζητήσεων, ανταλλαγής απόψεων και ευχάριστων στιγμών. Στο σχολείο περνάμε πολλές ώρες της ημέρας. Γιατί, παρόλα αυτά, το σχολείο δεν μας αρέσει;

Μετά από μία σύντομη έρευνα, δεν ήταν δύσκολο να οδηγηθώ στο συμπέρασμα ότι εμείς οι μαθητές παρόλο που αντιλαμβανόμαστε όλα τα θετικά στοιχεία που μας προσφέρει το σχολείο, αυτό που δεν μας αρέσει είναι ο τρόπος εφαρμογής της διδασκαλίας, αλλά και κάποια λειτουργικά θέματα του κτιρίου. Καταρχάς κάποια σχολικά εγχειρίδια είναι κακογραμμένα, δυσνόητα, αναχρονιστικά και χωρίς κανένα ενδιαφέρον, με αποτέλεσμα να μην είναι ελκυστικά για τους μαθητές. Κάποιοι καθηγητές μας, βέβαια, προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα των κακογραμμένων σχολικών βιβλίων αναπροσαρμόζοντας τη γνώση, αλλά κάποιοι μένουν προσηλωμένοι σε ένα σύστημα διδασκαλίας που ευνοεί την αποστήθιση γνώσεων χωρίς να ενισχύει καθόλου την κριτική και ελεύθερη σκέψη των μαθητών.

Ένα βασικό πρόβλημα που μας οδηγεί στο να αντιπαθούμε το σχολείο είναι τα ελλιπή υλικοτεχνικά μέσα. Βρισκόμαστε σε μια εποχή συνεχών και γρήγορων τεχνολογικών εξελίξεων, αλλά τα σχολεία μας δεν διαθέτουν εξοπλισμένα εργαστήρια και σύγχρονες αθλητικές εγκαταστάσεις, ενώ όποια οπτικοακουστικά μέσα υπάρχουν είναι ανεπαρκή ή ξεπερασμένα. Η απουσία, όμως, της κατάλληλης υλικοτεχνικής υποδομής ενισχύει την αδιαφορία των μαθητών, αφού ουσιαστικά το μάθημα καταλήγει να είναι βαρετό. Βέβαια, φέτος τοποθετήθηκαν σε όλες τις αίθουσες διαδραστικές οθόνες αφής/υπολογιστές και ελπίζουμε να κάνουν το μάθημα περισσότερο ενδιαφέρον και ελκυστικό.

Λειτουργικά προβλήματα του σχολείου, όπως η έλλειψη αιθουσών, η μείωση του χώρου της αυλής λόγω της τοποθέτησης λυόμενων οικίσκων-αιθουσών και ο μεγάλος αριθμός των μαθητών σε κάθε τμήμα, δημιουργούν μια ασφυκτική και στενάχωρη καθημερινότητα τόσο στους μαθητές όσο και στους εκπαιδευτικούς. Ακόμη, αυτή η δύσκολη σχολική καθημερινότητα

ενισχύεται από τα ολιγόλεπτα διαλείμματα μεταξύ των μαθημάτων, τα οποία δυστυχώς δεν επαρκούν.

Οι περισσότεροι μαθητές θα συμφωνήσουν ότι ένας ακόμη λόγος για τον οποίο το σχολείο δεν μας αρέσει, είναι τα συχνά

τεστ και τα διαγωνίσματα που κάποιες φορές λόγω κακού προγραμματισμού πέφτουν το ένα πάνω στο άλλο. Αυτά σε συνδυασμό με την τεράστια ύλη και το ότι κάποιοι καθηγητές μας είναι αυστηροί και απρόσιτοι, δημιουργούν μόνο άγχος στους μαθητές και καθιστούν τη μαθησιακή διδασκαλία αφόρητη.

Ολοκληρώνοντας, θεωρώ ότι η πλειοψηφία των μαθητών του σχολείου μας ταυτίζεται με την άποψή μου ως προς τους λόγους για τους οποίους το σχολείο δεν μας αρέσει. Μπορούμε, άραγε, να το αλλάξουμε αυτό; Είναι μια ερώτηση στην οποία η απάντηση είναι απλή: πρέπει να υπάρχει καλή διάθεση από μαθητές, εκπαιδευτικούς και όλους τους εμπλεκόμενους αρμόδιους φορείς (Υπουργείο Παιδείας), αλλά και ειλικρινής προσπάθεια να δοθούν οριστικές λύσεις σε όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το σχολείο.

Τζένη Παναγιωτίδου, Γ2

Τι γνώμη έχουν οι συμμαθητές/τριές μας για το σχολείο;

Για να δούμε τι αρέσει και τι όχι στους συμμαθητές και συμμαθήτριές μας στο σχολείο, μοιράσαμε κάποια ερωτηματολόγια και ιδού τα αποτελέσματα:

ΤΙ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μετά από έρευνα που έγινε στο σχολείο μας διαπιστώσαμε ότι τα διαλείμματα, οι εκδρομές, οι καταλήψεις και το κυλικείο μας είναι αυτά που τους αρέσουν στο σχολείο μας. Υπήρχαν, όμως, και άλλες απόψεις. Πολλοί ανέφεραν ότι τους αρέσουν κάποια από τα μαθήματα όπως η οδύσσεια, η φυσική, η γυμναστική ή η βιολογία. Άλλοι ότι τους αρέσει πολύ το τoστ στο κυλικείο μας. Επίσης, πολλοί αναφέρθηκαν στην παρέα τους, κολλητούς ή φίλους. Τέλος, είχαμε και παιδιά που μίλησαν για την τάξη τους, ότι τους αρέσει στην τάξη την ώρα που κάνουν μάθημα, γιατί μπορεί να γελάσουν και να περάσουν καλά.

ΤΙ ΘΑ ΑΛΛΑΖΑΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Οι απαντήσεις που πήραμε στο ερώτημα "τι θέλουμε να αλλάξει για να είναι ελκυστικό το σχολείο" ήταν πολύ ενδιαφέρουσες. Κάποιοι είπαν ότι θα ήθελαν να είχαν λιγότερες ώρες μάθημα ή μεγαλύτερα διαλείμματα. Άλλοι είπαν ότι θα ήθελαν να αλλάξει το χρώμα στους τοίχους, κάποια από τα θρανία, τα οποία δεν είναι καθαρά, τα γήπεδα να είναι λίγο πιο περιποιημένα, οι τουαλέτες πιο καθαρές και γενικότερα να προσέχουν περισσότερο το σχολικό περιβάλλον. Επίσης, κάποιοι επέκριναν τη συμπεριφορά των καθηγητών, η οποία μερικές φορές υπερβαίνει τα όρια, όταν φωνάζουν υπερβολικά ή προσβάλλουν τα παιδιά μπροστά σε όλη την τάξη. Πολλοί είπαν ότι θα ήθελαν να υπάρχουν περισσότερες αίθουσες, όπως γυμναστήριο, εργαστήριο ρομποτικής, αίθουσα κινηματογράφου, αλλά και αίθουσα για τμήμα ένταξης. Τέλος, πολλοί ανέφεραν ότι θα ήθελαν να κάνουμε περισσότερες δράσεις και να χρησιμοποιούμε περισσότερο την αίθουσα πολλαπλών χρήσεων.

Ποια φράση σε κάνει ευτυχισμένο;

1) ~~Σ' αγαπώ~~

2) **Εκτός ύλης**

Μαρίνα Στειακάκη, Γ2

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΜΑΣ ΠΩΣ ΘΑ ΗΘΕΛΑΝ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Η κα Αμοναχάκη μας είπε ότι θα ήθελε οι καθηγητές να έχουν μεγαλύτερη ελευθερία στην επιλογή της διδακτικής ύλης, το σχολείο να δίνει στα παιδιά τη δυνατότητα να ξεδιπλώσουν τα ταλέντα και τις κλίσεις τους και να έχουμε ουσιαστικότερες δράσεις εκτός σχολείου. Η κα Παπαδοκωστάκη θα ήθελε περισσότερες αίθουσες, μεγαλύτερα διαλείμματα και μεγαλύτερο προαύλιο. Και η κα Μπετεινάκη θα ήθελε να ήταν μεγαλύτερο το προαύλιο με καλύτερες αθλητικές εγκαταστάσεις. Η κα Νικολαΐδου θα ήθελε να υπάρχει η δυνατότητα ένταξης διαφόρων δράσεων στο ωρολόγιο πρόγραμμα του σχολείου. Η κα Μειδάνη θα ήθελε να αλλάξει το σύστημα προαγωγής στην επόμενη τάξη, να μειωθεί η διδακτέα ύλη και τα παιδιά να χαίρονται ερχόμενα στο σχολείο. Ο κ. Φανουριάκης μας είπε ότι τον δυσαρεστεί που η πλειοψηφία των μαθητών/τριών δεν ενδιαφέρεται για την καθαριότητα των χώρων του σχολείου και θα ήθελε να νοιάζονται όλοι, ώστε το σχολείο να είναι καθαρό.

ΚΑΙ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΑΣ ΤΙ ΛΕΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Ο καινούριος διευθυντής μας, ο κ. Σταματουλάκης, μας είπε ότι το σχολείο μας είναι πολύ καλό με καλούς μαθητές και χωρίς πολλά προβλήματα. Τα παιδιά σε γενικές γραμμές είναι ευγενικά και η συμπεριφορά τους καλή. Οι καθηγητές είναι πολύ υποστηρικτικοί και η συνεργασία μαζί τους είναι πολύ ευχάριστη. Του αρέσει που γίνονται πολλές δράσεις στο σχολείο. Θα ήθελε να μην υπήρχαν οι λυόμενες αίθουσες και το σχολείο να ήταν όμορφα βαμμένο. Ακόμα, να έχει καλύτερο εξοπλισμό και η αίθουσα πολλαπλών χρήσεων να είναι μεγαλύτερη. Τέλος, οι μαθητές να είναι πιο ευγενικοί τόσο μεταξύ τους όσο και προς τους καθηγητές τους.

Όσο για τη δουλειά του μας δήλωσε ότι είναι δύσκολη, καθώς ένας διευθυντής χρειάζεται να διαθέτει υπομονή και αυτοσυγκράτηση. Ακόμα, ότι έχει πολλές υποχρεώσεις και ευθύνες, ευτυχώς όμως, οι υποδιευθυντές του σχολείου τον βοηθούν πολύ στο έργο του.

Κρυστάλλη Σηφάκη, Τζένη Παναγιωτίδου, Γ2

Τι χαρακτήρας είσαι;

Κάνε το παρακάτω τεστ και δες τις απαντήσεις στην επόμενη σελίδα.

1. Αν έπρεπε να πας σε μια κοινωνική εκδήλωση, σε ποια θα πήγαινες;
- α. σε γάμο
 - β. σε βάφτιση
 - γ. σε μνημόσυνο
 - δ. σε κηδεία

2. Ποια χρονική στιγμή σου αρέσει;
- α. το πρωί
 - β. το μεσημέρι
 - γ. το απόγευμα
 - δ. η νύχτα

3. Ποιο φυσικό φαινόμενο σου αρέσει να βλέπεις;
- α. χιονόπτωση
 - β. ουράνιο τόξο
 - γ. βροχή
 - δ. τυφώνα

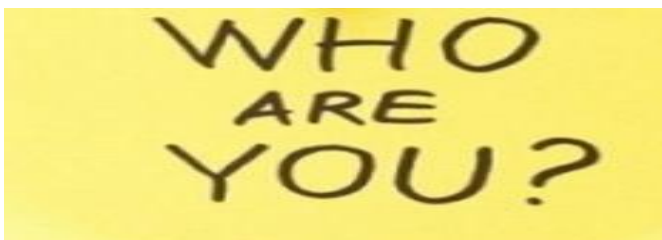

4. Το χρώμα ποιου φρούτου σε εντυπωσιάζει;
- α. του πεπονιού
 - β. της φράουλας
 - γ. του ροδιού
 - δ. των βατόμουρων

5. Ποια μουσική προτιμάς;
- α. pop
 - β. κλασική
 - γ. rock
 - δ. Metal

6. Όταν σκέφτεσαι τα παιδικά σου χρόνια, ποιο χρώμα θα διάλεγες;
- α. κίτρινο
 - β. γαλάζιο
 - γ. πράσινο
 - δ. κόκκινο

Απαντήσεις στο τεστ χαρακτήρα

❖ Αν επιλέξατε περισσότερα α, τότε είστε αισιόδοξοι, έχετε την ελπίδα μέσα σας, ενδιαφέρεστε για την εμφάνιση και την υγεία σας.

❖ Αν επιλέξατε περισσότερα β, τότε είστε ευαίσθητοι, ονειροπόλοι, σας αρέσει να φροντίζετε τους άλλους. Ο ενθουσιασμός και η χαρά είναι γνωρίσματα του χαρακτήρα σας.

❖ Αν επιλέξατε περισσότερα γ, τότε είστε συγκροτημένοι, δεν ζείτε χωρίς δικαιοσύνη και ελευθερία και μπορείτε να μαντεύετε τις σκέψεις και τις προθέσεις των γύρω σας.

❖ Αν επιλέξατε περισσότερα δ, τότε είστε αποφασιστικοί, σας χαρακτηρίζει η δύναμη και η υπεροχή. Εκπέμπετε μια αίσθηση μυστηρίου και γοητείας.

Για τη δημιουργία του τεστ και τις απαντήσεις έγινε αναζήτηση διαφόρων πληροφοριών από το διαδίκτυο.

Ανθή Καβλεντάκη, Α1

Μήπως ξέρεις:

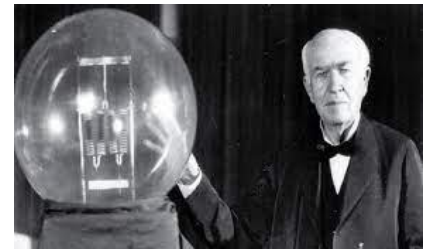
1. Ποιο είναι το μοναδικό πουλί που μπορεί να δει το μπλε χρώμα;

2. Τι φοβόταν ο διάσημος εφευρέτης της ηλεκτρικής λάμπας Τόμας Έντισον;

3. Σε ποια χώρα δεν υπάρχει κανένα φίδι;

4. Ποιος διάσημος ζωγράφος μπορούσε με το ένα χέρι να ζωγραφίζει και με το άλλο ταυτόχρονα να γράφει;

5. Ποια χώρα έχει τα περισσότερα αρχαιολογικά μουσεία στον κόσμο;

Μαρία Καρτεράκη, Β2

Και αν όχι, δες τις απαντήσεις:

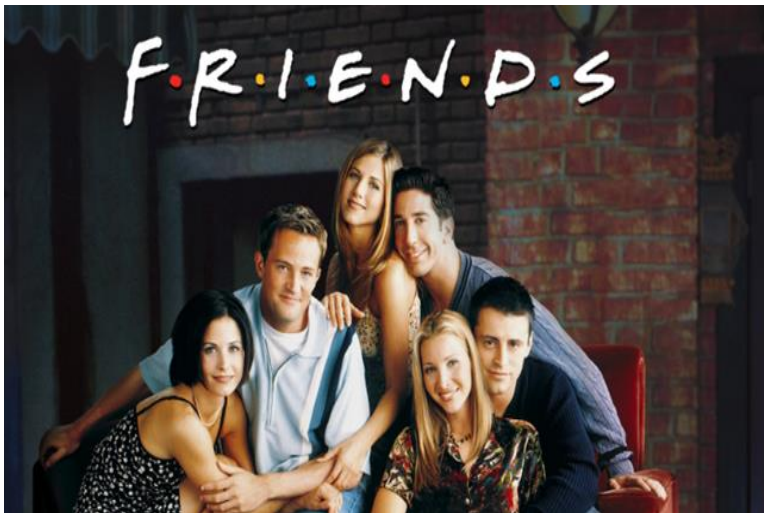
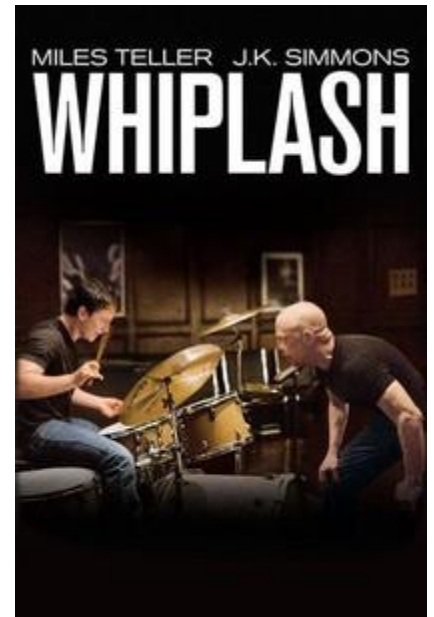
1. Η κουκουβάγια είναι το μόνο πουλί που μπορεί να δει το μπλε χρώμα
2. Φοβόταν το σκοτάδι. Μήπως γι' αυτό εφευρέτη την ηλεκτρική λάμπα;
3. Στη Νέα Ζηλανδία δεν υπάρχει κανένα φίδι της γης, εξαφανίστηκαν όλα τα φίδια στο τελευταίο παγετώνια, αλλά που και που εμφανίζονται φίδια της θάλασσας.
4. Ο Λεονάρντο ντα Βίντσι.
5. Χρειάζεστε απάντηση; Η Ελλάδα διαθέτει περισσότερα αρχαιολογικά μουσεία από οποιαδήποτε άλλη χώρα στον κόσμο.

Η ταινία **“Whiplash”** είναι μια δραματική ταινία αμερικανικής παραγωγής, που κυκλοφόρησε το 2014. Έχει σκηνοθετηθεί από τον Damien Chazelle και πρωταγωνιστούν οι Miles Teller και J.K Simmons.

Η ταινία αυτή μας δείχνει την ιστορία του Andrew Neiman ο οποίος σπουδάζει στην ανώτερη σχολή μουσικής της Αμερικής, και όπως λέει και ο ίδιος, σκοπός του είναι να μείνει στην ιστορία ως ένας από τους σημαντικότερους τζαζ ντράμερ της εποχής. Στη σχολή όμως πρέπει να αντιμετωπίσει τον πολύ αυστηρό και τελειομανή καθηγητή του, Terence Fletcher, ο οποίος προσπαθεί να κάνει τους μαθητές του όσο το δυνατόν καλύτερους με πολύ άσχημο και ταπεινωτικό τρόπο απαιτώντας την απόλυτη αφοσίωση τους. Στη συνέχεια βλέπουμε τον Andrew να γίνεται πολύ ανταγωνιστικός με τους άλλους μαθητές της σχολής, να πιέζεται πάρα πολύ και να θυσιάζει οτιδήποτε από την καθημερινότητα του, ώστε να πραγματοποιήσει το όνειρό του. Παρόλα αυτά μετατρέπει την απογοήτευση, το άγχος και την πίεση σε πείσμα, το οποίο τον βοήθησε να κρατήσει τη θέση του στην καλύτερη τζαζ μπάντα, όπως ήθελε. Πολύ βασικό ρόλο στην εξέλιξη του Andrew παίζουν οι δύο αγαπημένοι του μουσικοί, Buddy Rich και Charlie Parker, από τους οποίους παίρνει πολλά μαθήματα και παραδείγματα.

Στην ταινία εντυπωσιάζουν οι ερμηνείες των πρωταγωνιστών, τα χρώματα που χρησιμοποιούνται και η μουσική της. Ακόμη, το πάθος και το πείσμα που έχει ένας καλλιτέχνης για το έργο του και κυρίως η αγάπη που μπορεί να αναπτύξει ο άνθρωπος για τη μουσική.

Μαρία Δρετάκη, Ελεάννα Κελαράκη, Ρέμο Λιάπης, Γ1, Μάρθα Σαγξαρίδου Γ4

Τα «Φιλαράκια» (Friends) είναι μια δημοφιλής αμερικανική κωμωδία που πρωτοπορεί στο είδος της και εξακολουθεί να είναι η αγαπημένη σειρά πολλών θεατών, αν και έχουν περάσει είκοσι χρόνια από την πρώτη προβολή της.

Η σειρά δημιουργήθηκε από τους David Crane και Marta Kauffman και έκανε πρεμιέρα το 1994. Η πλοκή επικεντρώνεται γύρω από μια παρέα φίλων–τη Rachel, τον Ross, τη Monica, τον Chandler, την Joey και τη Phoebe – που ζουν και εργάζονται στη Νέα Υόρκη.

Με έντονους χαρακτήρες και αξέχαστο χιούμορ, τα «Φιλαράκια» προσφέρουν μια μοναδική μίξη συναισθημάτων και καθημερινών περιπετειών. Η σειρά εξελίσσεται μέσα από τους έρωτες, τους καυγάδες και τις κωμικές καταστάσεις, δίνοντας έμφαση στη σημασία της φιλίας και της στήριξης μεταξύ τους στα καθημερινά τους προβλήματα.

Με εκατομμύρια θεατές παγκοσμίως έχει αφήσει ένα ανεξίτηλο αποτύπωμα στην ιστορία της τηλεόρασης, παραμένοντας μία από τις πιο δημοφιλείς σειρές της μικρής οθόνης.

Ρέμο Λιάπης, Γ1

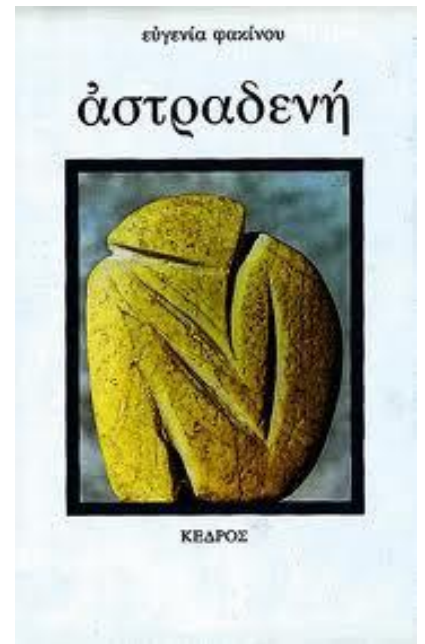
Διαβάσαμε και σας προτείνουμε

Αστραδενή

Συγγραφέας: Ευγενία Φακίνου

Θέμα: Η εσωτερική μετανάστευση των Ελλήνων τη δεκαετία του 1970, οι δυσκολίες προσαρμογής σε μία νέα πραγματικότητα και έναν νέο τρόπο ζωής, αλλά και το πολύ σοβαρό πρόβλημα της παιδικής κακοποίησης.

Περίληψη: Η ηρωίδα του βιβλίου, Αστραδενή είναι ένα κορίτσι 11 ετών ιδιαίτερα ώριμο για την ηλικία του και με δυναμικό χαρακτήρα. Ζει ευτυχισμένη με την οικογένειά της στο μικρό νησί της Σύμης. Όμως, αναγκάζεται να αποχωριστεί το νησί της λόγω των οικονομικών δυσκολιών της οικογένειάς της και να πάει στην Αθήνα. Εκεί η Αστραδενή θα βρεθεί αντιμέτωπη με έναν εντελώς διαφορετικό κόσμο που την κάνει να αναπολεί συχνά τη ζωή της στη Σύμη. Η ζωή στην Αθήνα είναι σκληρή και η οικογένειά της αγωνίζεται να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της νέας καθημερινότητά της. Η Αστραδενή αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα στο σχολείο όπου δάσκαλοι και συμμαθητές της φέρονται άσχημα λόγω της καταγωγής της. Η Αστραδενή πληγώνεται και στενοχωριέται, αλλά προσπαθεί να φανεί δυνατή για να μην απογοητεύσει τους γονείς της. Στο τραγικό τέλος του βιβλίου, η Αστραδενή έρχεται αντιμέτωπη με μια σκληρή όψη της πραγματικότητας, που έχει ως αποτέλεσμα να χάσει πρόωρα την παιδική της αθωότητα.

Τζένη Παναγιωτίδου, Γ2

Το «**20th Century Boys**» είναι ένα συναρπαστικό κόμικ του Naoki Urasawa, που ακολουθεί την επική ιστορία μιας ομάδας φίλων οι οποίοι αντιμετωπίζουν μια μυστηριώδη απειλή για τον κόσμο. Η ιστορία ξεκινάει με έναν πρώην μαθητή που ανακαλύπτει ότι μια ομάδα παιδιών, όταν ήταν μικρά, δημιούργησε ένα φανταστικό παιχνίδι με το όνομα «Φίλοι του 20ου Αιώνα». Ωστόσο, αυτό το παιχνίδι φαίνεται να έχει σχέση με μια πραγματική συνωμοσία που απειλεί την ανθρωπότητα. Καθώς η ιστορία εξελίσσεται, οι φίλοι πρέπει να αντιμετωπίσουν πολλές προκλήσεις και αποκαλύψεις, ενώ επιχειρούν

να ανακαλύψουν την αλήθεια πίσω από την περιεργή συνωμοσία και να σώσουν τον κόσμο από την καταστροφή.

Το κόμικ αυτό με καταπληκτικά σκίτσα manga τα οποία συνδυάζονται με ένα εξαιρετικό κείμενο, κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον των αναγνωστών.

Ρέμο Λιάπης, Γ1

Αναζητώντας την Αλάσκα του Τζον Γκριν

Ένα βιβλίο που σίγουρα αξίζει να διαβάσετε. Μας μιλάει για τον Μάιλς Χάλτερ, ένα αγόρι που προσπαθεί να καταλάβει καλύτερα τη ζωή μέσα από τα τελευταία λόγια ετοιμοθάνατων ανθρώπων. Θα γνωρίσει την Αλάσκα Γιανγκ και η ζωή του θα αλλάξει. Γοητευμένος από εκείνη, θα κάνει τα πάντα για να την βρει, όταν η Αλάσκα εξαφανίζεται. Θα τη βρει, όμως, τελικά; Ένα βιβλίο με αγωνία, που οι έφηβοι- και όχι μόνο- λατρεύουν να διαβάζουν ξανά και ξανά.

Νεφέλη Πατουχάκη, Β2

Ψυχαγωγία- ανέκδοτα

Πώς λέγονται οι γέφυρες όλου του κόσμου;

μπριτζόλες

Πώς λέγεται ο ετο που έκοψε τη φράντζα του;

ήμουν

Πώς λέγεται αυτός που χάνει την μπάλα;

Χάνι-μπαλ

Αυτή η νέα αλυσίδα καταστημάτων «ενοικιάζεται» που έχει ανοίξει, έχει πολύ μεγάλη επιτυχία βλέπω.

-Μάνα για το χριστουγεννιάτικο δέντρο έχουμε αστέρι ή να ανέβω;

-Μπες στη φάτνη, δεν έχουμε γαϊδούρι.

-Τοτέ, σου έχω μια έκπληξη!!! Σήμερα ο πελαργός σου έφερε ένα καινούργιο αδερφάκι.

-Καλά, ρε μπαμπά, έξω κυκλοφορούν ένα σωρό ωραίες γυναίκες και εσύ βρήκες πελαργό;

Γιώργος Λούκας, Πέτρος Μηλιώρης, Β2

Γιάννενα; Έχω πάει...

Τι έκανε εντύπωση στους συμμαθητές και συμμαθήτριές μας, ποια είναι τα παραλειπόμενα της εκδρομής;

Μου άρεσε πάντα πριν από τη βραδινή έξοδο που πηγαίναμε σε άλλα δωμάτια και ήμασταν πάνω από δέκα κορίτσια μέσα, βοηθώντας η μια την άλλη να ετοιμαστεί.

Είχε πλάκα στο μουσείο με τα κέρνα ομοιώματα, γιατί νομίζαμε πως ήταν αληθινοί άνθρωποι.

Ήταν ωραία η ώρα που ετοιμαζόμασταν στο ξενοδοχείο, γιατί κάναμε παρέα όλοι μαζί.

Μου άρεσαν τα βράδια, όταν επιστρέφαμε στο ξενοδοχείο έπειτα από τη νυχτερινή διασκέδαση, γιατί καθόμασταν μέχρι αργά και μιλούσαμε (σιγά, να μην μας ακούσουν...)

Βάζαμε το ξυπνητήρι στις 3.30μ.μ. όταν κοιμούνταν οι καθηγητές και πηγαίναμε στα δωμάτια άλλων και αν μας τσάκωναν... θέλαμε ντεπόν, φορτιστή, κάτι που ξεχάσαμε...

Τα γεφύρια που πήγαμε και το τοπίο ήταν γενικά πανέμορφο.

Μου άρεσε απίστευτα πολύ η πόλη των Ιωαννίνων, η μέρα που πήγαμε στη λίμνη, στο νησί της κυρά Φροσύνης και έπειτα μας αφήσατε να πάμε βόλτα και να γνωρίσουμε καλύτερα την πόλη.

Φωτογραφία της Μαρίας Δρετάκη

